

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: گنادی سیماکوف (ГЕННАДИЙ СИМАКОВ)

برگردان: ا. م. شیری

۳۰ جولای ۲۰۲۳

ترفندهای شرقی «سلطان»

اردوغان اگر دوست نیست، دشمن قسم خورده هم نیست
اجلاس اخیر ناتو میهن پرستی جامعه را برانگیخت و کاملاً بحق- ترکیه ناگهان به ما پشت کرد و به یک وسیله بازی در دست مخالفان تبدیل گردید. با این حال، دلیلی نداشت که ما خویشتنداری خود را از دست بدهم و به افشای سلطان مودی ترک که قصد سوءاستفاده از همه طرف‌ها را دارد، بپردازیم.
اما اگر قدردانی از اردوغان لازم نیست، حداقل نباید او را سرزنش کرد. او نقش مهمی در اجلاس ویلنیوس بازی کرد و دوستان لعنتی ما را از رسوائی نجات داد. به آن‌ها اجازه داد تا چهره خود را حفظ کنند و به کسی آسیبی نرسانند.
علاوه بر این، او مانند یک بازیگر خوب، گدای مزاحم را که با زیاده‌خواهی‌هایش روز به روز گستاخ‌تر می‌شود و همه را آزار می‌دهد، مانند مگس تابستانی به سایه راند. زلنسکی حتی اربابان خود را اذیت می‌کند. با وجود این، بر اساس دستور کار سیاسی قرار بود او نقش اصلی را در اجلاس سران ایفا کند. منتها به شرطی که اگر به وعده‌هایش عمل کرده و «ضدحمله» تبلیغ شده را به همان شکلی که از او انتظار داشتند، انجام می‌داد. اما، «والدین» او به جای سرزمین‌های اشغالی روسیه، فقط «اسباب‌بازی‌های شکسته»، یعنی تجهیزات سوخته ناتو، حرکات نامشخص در امتداد جبهه و طبق معمول، دست دراز شده گدائی به عنوان هدیه فرزند به «والدین» از او دریافت کردند و این، پس‌زمینه چندان مناسبی برای یک رویداد رسمی نبود.
در اینجا رجب طیب اردوغان ما روی صحنه ظاهر می‌شود و از آستین خود مجوز پیوستن فنلاند به ناتو را درمی‌آورد. در میان هلهله شادی و کف زدن‌ها، گدای سمج فراموش می‌شود - هورا، ناتو خود را در مرزهای روسیه ترسناک تقویت می‌کند!
بله تقویت کردند. اگر قبلاً در صورت درگیری نظامی با ناتو، ما مجبور بودیم از فنلاند به عنوان یک کشور بی‌طرف محافظت کنیم و باید سعی می‌کردیم تا حد ممکن آسیب کمتری به آن وارد شود، اکنون دیگر یک دشمن آشکار است. فنلاند، این منطقه باتلاقی، رستن‌گاه زغال اخته، کاج‌های کج، انبوه پشه و صدها نفر چوخناس آرام را که سیصد سال پیش فتح کردیم، نمی‌تواند منشاء خطر باشد حتی با ده‌ها تانک آماده رزم [چوخناس، برخی از مردم فنلاند].

علاوه بر این، البته، فنلاند تا عضویت رسمی در ناتو، عملاً در آن حضور داشت. بنابراین، تغییر مهمی روی نداده است.

اما ایراد دوم به ارباب سواحل آناتولی، یعنی رضایت ترکیه برای احداث کارخانه تولید «بایراقدار» در خاک اوکراین، پایه بسیار جدی‌تری دارد.

بله، البته، این یک خنجر از پشت به ما بود. اما چند «اما» وجود دارد که این زخم خنجر را تا سطح نیش یک پشه کاهش می‌دهد.

بنا به خبرهایی که در رابطه با ساخت کارخانه از اوکراین درز می‌کند، در محتوای خود هیچ چیز مشخصی ندارد. و اردوغان را که وصایای آتاتورک را فراموش کرده و ترکیه را به فقراء سوق داده است، از این سو می‌توان درک کرد. زیرا، قرارداد ساخت کارخانه را داماد اردوغان امضاء کرده است. سیاست، سیاست است و باید از خانواده خود حمایت کرد. مگر «سلطان» اسطوره‌ئی از یک بازیگر ناموفق بدتر است؟ رفتار پدر-سیاستمدار دوست داشتنی که به سنت‌های قبیله‌ئی احترام می‌گذارد، قابل درک است. اما کارخانه... چه کارخانه‌ای... در نهایت به قول ضرب‌المثل شرقی تا پنجاه سال دیگر... و در این پنجاه سال نیز «یا من به الاغ حرف زدن می‌آموزم، یا شاه می‌میرد یا الاغ یا من». پس بگذار کارخانه بسازند، یک سال، دو سال، ده سال... در نتیجه نهائی، یا ما یک کارخانه تولید پهپاد به دست خواهیم آورد و یا نیروهای هوا-فضای روسیه با مهارت خود کارخانه را به کوه زباله تبدیل خواهند کرد.

با این اوصاف، احتمال دارد انگ زدن به اردوغان لازم نباشد؟ طرفه این که شرق، موضوع ظریفی است.

نقل از: [ویگاه بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۲ مرداد-اسد ۱۴۰۲